

Bryssel den 18 juli 2016
(OR. en)

11201/16

ONU 85	COHAFA 54
CONUN 140	GENDER 31
COHOM 99	CYBER 86
CFSP/PESC 610	COAFR 216
COPS 237	MAMA 154
CSDP/PSDC 445	COASI 155
CONOP 58	COEST 193
COTER 81	COTRA 17
DEVGEN 165	COLAC 55
CLIMA 88	

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	18 juli 2016
till:	Delegationerna

Föreg. dok. nr:	10761/16
-----------------	----------

Ärende:	EU:s prioriteringar i Förenta nationerna och vid FN:s generalförsamlings 71:a session (september 2016–september 2017)
---------	---

För delegationerna bifogas EU:s prioriteringar i Förenta nationerna och vid FN:s generalförsamlings 71:a session (september 2016–september 2017), som antogs av rådet vid dess 3482:a möte den 18 juli 2016.

**EU:s prioriteringar i Förenta nationerna och vid FN:s generalförsamlings 71:a session
september 2016–september 2017**

Förenta Nationerna utgör lika mycket som någonsin förr grundvalen för vårt globala engagemang. Vårt engagemang för FN-stadgans principer och syfte är oförsvagat. Europeiska unionen och Förenta Nationerna har med förenade krafter främjat fred, säkerhet, utveckling och mänskliga rättigheter i årtionden.

Under det senaste året har vi fått vara med om ett antal imponerande insatser, bland annat överenskommelsen om den omdanande 2030-agendan för hållbar utveckling, handlingsplanen från Addis Abeba i samband med den tredje internationella konferensen om utvecklingsfinansiering och det betydelsefulla undertecknandet av klimatavtalet från Paris. Det har även uppstått allt större enighet i FN:s generalförsamling och i säkerhetsrådet i fråga om kampen mot Daish och andra terroristgrupper.

Det kommande året kommer att handla om att befästa och genomföra det vi som vi har uppnått.

Samtidigt kvarstår allvarliga, globala utmaningar. Det kräver ett globalt gensvar med ett starkt och effektivt FN som är redo att ta itu med nuvarande och kommande utmaningar. Vi behöver förbättra och blåsa nytt liv i vår globala styrning. Vi måste även ta fram globala normer och bestämmelser för de områden där vi ännu saknar starka globala institutioner, exempelvis inom cyber-, energi- och rymdområdena. Den globala migrations- och flyktingkrisen kommer att kräva en verkligt global ansvarsfördelning.

För att kunna möta dessa utmaningar vänder sig EU till hela FN-familjen. Det fredsupprätthållande arbetet kommer att kräva en konsekvent och samarbetsinriktad strategi inom samtliga pelare, där det förebyggande arbetet står än mer i centrum. I EU:s globala strategi betonas i synnerhet vikten av en effektiv global styrning. FN:s nya generalsekreterare kan förlita sig på EU:s fullständiga partnerskap och stöd under detta viktiga övergångsår.

Europeiska unionen och dess medlemsstater¹ är medvetna om Förenta nationernas centrala roll för faktisk multilateralism och kommer under den 71:a sessionen av Förenta nationernas generalförsamling att fokusera på följande prioriteringar under tre huvudrubriker:

- I. FREDSUPPRÄTTHÅLLANDE INSATSER*
- II. EN RÄTTVISARE OCH MÄNSKLIGARE VÄRLD*
- III. EN VARAKTIG AGENDA FÖR FÖRÄNDRING*

I. FREDSUPPRÄTTHÅLLANDE INSATSER

Att trygga freden

Eftersom kriserna och konflikterna är allt mer utdragna och komplexa krävs en gemensam agenda och integrerade FN-insatser som är inriktade på förebyggande diplomati, medling, fredsbyggande insatser, återhämtningsförmåga, fredsbevarande insatser och särskilda politiska uppdrag, även kallade fredsoperationer i rapporten från den oberoende högnivåpanelen om fredsbevarande operationer. Klyftor på institutions- och sektornivå måste överbryggas för att möjliggöra ett närmare och mer integrerat arbete. En övergripande strategi har avgörande betydelse; krisförebyggande arbete, humanitärt bistånd, stabilisering, fredsbyggande arbete, hållbar utveckling, begränsning av klimatförändringarna, reform av säkerhetssektorn och insatser för mänskliga rättigheter bör komplettera och förstärka varandra.

Fredsupprätthållande insatser kräver en bättre samordning av arbetet inom FN:s tre pelare. Mot denna bakgrund erbjuder genomförandet av 2030-agendan en möjlighet att stärka kopplingen mellan säkerhet och utveckling. Just detta framhålls i mål nr 16 i målen för hållbar utveckling om fred, rättvisa och starka institutioner.

¹ I detta dokument används beteckningen EU oavsett om behörigheten ligger hos EU, hos EU och dess medlemsstater eller uteslutande hos medlemsstaterna.

FN:s fredbevarande arbete och särskilda politiska uppdrag kommer att förbli ett viktigt verktyg i vårt stabilitetsfrämjande arbete. Vi kommer fortsättningsvis att försöka stärka det arbetet, upprätthålla eller öka EU-medlemsstaternas medverkan i fredsbevarande insatser och särskilda politiska uppdrag samt ha ett nära samarbete med FN för att införa åtgärder som uppmuntrar till synergier och ömsesidigt stöd och därmed stärker vårt partnerskap på fältet.

EU bidrog aktivt till förra årets översynsprocesser i enlighet med FN:s struktur för fred och säkerhet. EU välkomnar de konkreta förslag som framkommit och är redo att spela en viktig roll i arbetet med att hjälpa FN att genomföra dessa rekommendationer. Fortsatt tonvikt måste nu ligga på samstämmighet och synergier genom att effektivt och ändamålsenligt utnyttja hela spektrumet av krishanteringsinsatser. Aldrig tidigare har så många centrala FN-översyner och FN-rapporter så enhälligt uppmanat till att göra mer för att förebygga kriser och finna politiska lösningar. Insatser inom förebyggande diplomati och medling måste intensifieras. I detta sammanhang kan FN:s allians mellan civilisationer spela en roll.

Den senaste tidens utveckling är ett smärtsamt bevis på vad säkerhetsrådets underlåtenhet att agera kan leda till. EU:s medlemsstater erinrar om sitt stöd för ACT:s uppförandekod och sina åtaganden att vidta snabba och beslutsamma åtgärder för att få folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser att upphöra eller för att förebygga sådana brott. EU kommer även fortsättningsvis att stödja genomförandet av principen om skyldigheten att skydda.

Tillsammans med andra likasinnade partner kommer EU att arbeta för att avskaffa alla former av våld mot kvinnor och flickor, liksom mot män och pojkar, inbegripet sexuellt våld vid konflikter, och för att komma till rätta med strafflöshet. En prioritering är att fullständigt genomföra säkerhetsrådets samtliga resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet, vilket förutsätter ett aktivt deltagande av kvinnor i konflikthantering och konfliktlösning och i fråga om kvinnors roll för att bekämpa våldsbejakande extremism.

EU efterlyser fortsatta och ihärdiga insatser för en FN-omfattande strategi för att bekämpa sexuellt våld och få sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp som begås av fredsbevarare att upphöra. De som begår sådana brott måste ställas till svars. Rättvisa måste skipas på ett sätt som är tillgängligt för dem som har överlevt dessa brott. Vi måste arbeta tillsammans för att stärka våra insatser för att förebygga sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp, utreda och vidta disciplinära åtgärder i tid och se till att det finns stöd och tillgängliga rapporteringsmekanismer för de drabbade. De åtgärder som generalsekreteraren har vidtagit, bland annat utnämningen av en särskild samordnare, och de resolutioner som antagits av säkerhetsrådet och generalförsamlingen är ett steg i rätt riktning.

Terrorismbekämpning och förebyggande av våldsbejakande extremism

FN har en central roll inom **terrorismbekämpning och förebyggande av våldsbejakande extremism**. FN:s globala strategi för terrorismbekämpning innehåller en komplett uppsättning åtgärder som måste genomföras i sin helhet. Det är i år tio år sedan FN:s strategi för terrorismbekämpning antogs. Det ger oss möjlighet att inleda en fördjupad översyn av FN:s strategi för terrorismbekämpning samtidigt som hänsyn tas till de senaste diskussionerna om hur man förebygger våldsbejakande extremism mot bakgrund av generalsekreterarens handlingsplan för förebyggande av våldsbejakande extremism.

EU kommer samtidigt att fortsätta att hantera frågor som rör terrorismbekämpning och förebyggande av våldsbejakande extremism internt genom relaterat lagstiftningsarbete och relaterade samarbetsmekanismer. Vi kommer också att fortsätta arbeta med terrorismbekämpning och förebyggande av våldsbejakande extremism i vårt omfattande bilaterala samarbete, i synnerhet i Mellanöstern, Nordafrika, Sahel, Turkiet och västra Balkan samt på Afrikas horn. EU kommer dessutom att fortsätta att delta aktivt i det globala forumet för terroristbekämpning för att ytterligare främja FN-standarder och FN-politik inom detta område.

Daish och andra terroristgrupper utgör ett hot mot det internationella samfundet och särskilt mot stabiliteten i Mellanöstern och Nordafrika. Kampen mot Daish och andra terroristgrupper måste föras parallellt med att man söker efter varaktiga politiska lösningar i de berörda regionerna. EU stöder FN:s aktiva roll när det gäller att underlätta sådana politiska lösningar och vidta systematiska förebyggande åtgärder för att komma till rätta med de bakomliggande orsakerna.

EU upprepar i detta sammanhang sitt starka stöd för FN:s säkerhetsråds resolutioner, särskilt resolutionerna 2170, 2178 och 2253, och uppmanar alla länder att vidta de åtgärder som krävs för att de skyndsamt ska kunna genomföras med full respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, i synnerhet för att ta itu med fenomenet med utländska terroriststridande och bekämpa terrorismfinansiering.

Lösningar på regionala utmaningar

Alltför många människor saknar fred och säkerhet i sina länder. Många kritiska situationer i olika länder kräver beslutsamma och samstämmiga internationella åtgärder, inbegripet i följande länder och regioner.

EU upprepar sitt fulla stöd för FN-ledda ansträngningar, särskilt det särskilda sändebudet för **Syrien**, vars mål är att underlätta en politisk övergång. Endast en syriskledd politisk process som leder till en fredlig och inkluderande övergång på grundval av principerna i Genèvekommunikén av den 30 juni 2012 och FN:s säkerhetsråds relevanta resolutioner kan ge Syrien förnyad stabilitet och möjlighet till fred och försoning, skapa de nödvändiga förutsättningarna för en effektiv kamp mot terrorismen och samtidigt bibehålla den syriska statens suveränitet, oberoende, enhet och territoriella integritet.

EU framhåller att det är nödvändigt att alla medlemmar i den internationella stödgruppen för Syrien gör vad som står i deras makt för att snabbt förbättra genomförandet och övervakningen av fientligheternas upphörande, trygga tillträdet för humanitärt bistånd i hela landet och göra framsteg i frågan om fångar. Det krävs seriösa förhandlingar för att man ska kunna nå en verklig politisk övergång som inbegriper ett brett, inkluderande och icke-sekteristiskt styrande organ för övergångsperioden med fullständiga verkställande befogenheter.

EU håller enigt fast vid sitt åtagande att nå en tvåstatslösning i **fredsprocessen i Mellanöstern**. Vi kommer att arbeta jämsides med Förenta nationerna och FN:s säkerhetsråd i denna fråga. Alla parter i konflikten kommer att uppmanas att undvika handlingar som skulle kunna leda till ytterligare spänningar och i stället ta itu med konfliktens underliggande orsaker.

EU kommer att bemöda sig om att säkerställa samstämmigheten mellan de olika initiativ som har som mål att blåsa nytt liv i fredsprocessen i Mellanöstern. I detta sammanhang är EU fast beslutet att tillsammans med andra internationella och regionala partner ge ett konkret och betydande bidrag till övergripande incitament för parterna att sluta fred inför en internationell konferens som planeras äga rum före årets slut. Genom EU:s särskilda representant för fredsprocessen i Mellanöstern och Mellanösternkvartetten (den s.k. kvartetten) kommer EU att fortsätta att spela en aktiv roll. EU kommer att utfärda rekommendationer om viktiga omvandlande åtgärder som i enlighet med tidigare överenskommelser måste vidtas på fältet för att man ska kunna erbjuda en politisk horisont. Den regionala dimensionen, som är ett centralt inslag i en allomfattande fred, är av avgörande betydelse, eftersom det arabiska fredsinitiativet skulle kunna ge kraft och incitament åt fredsprocessen i Mellanöstern.

I **Libyen** kommer EU, på begäran av de libyska myndigheterna och i enlighet med deras prioriteringar samt i full samordning med och med fullt stöd av Unsmil, att fortsätta att ge betydande stöd till den nationella samlingsregeringen och det libyska folket på viktiga områden såsom rättsstatsprincipen, ekonomiskt samarbete och reform av säkerhetssektorn. Säkerhetsrådet kommer att spela en viktig roll i Libyen när det gäller FN-sanktioner och ett eventuellt bemyndigande av särskilda GSFP-initiativ från EU:s sida.

I **Medelhavsområdet** kommer EU att fortsätta att stödja regionalt samarbete och regional integration genom befintliga regelverk.

EU kommer även i fortsättningen att stödja de internationella insatserna, dvs. Minskprocessen, där man försöker finna en bestående politisk och fredlig lösning på krisen i **Ukraina** på grundval av respekt för Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende samt ett strikt iakttagande av internationella standarder. I detta sammanhang kommer EU att fortsätta att begära att Minskavtalen, som godkändes genom FN:s säkerhetsråds resolution 2202 (2015), genomförs samt fortsätta sin politik att inte erkänna Rysslands olagliga annektering av Krim och Sevastopol i linje med FN:s generalförsamlings resolution 68/262.

EU står fast vid sitt engagemang för långsiktig reform och stabilitet i **Afghanistan**. Nästa ministerkonferens om Afghanistan, som anordnas av EU och Afghanistans regering i Bryssel i oktober 2016, kommer att utgöra ett viktigt tillfälle att bekräfta de afghanska åtagandena om fortsatta reformer och framsteg och ge det internationella samfundet möjlighet att signalera varaktigt politiskt och finansiellt stöd till fred, statsbyggande och hållbar utveckling, inbegripet narkotikabekämpning, i Afghanistan. EU bekräftar att det till fullo ställer sig bakom den fortsatt viktiga roll som spelas av Förenta nationernas biståndsuppdrag i Afghanistan (Unama) och alla FN-organ när det gäller att stödja det afghanska folket. Vi kommer att fortsätta att ge vårt stöd till alla internationella insatser som har som mål att skapa lämpliga förutsättningar för en hållbar afghansk fredsprocess och till Unamas outhärliga engagemang för främjandet av mänskliga rättigheter och skyddet av civila i väpnade konflikter.

Afrikanska länder har genom den övergripande afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen arbetat för att upprätta och utveckla sina egna insatsgruppers kapacitet att agera i dessa situationer på regional och subregional nivå. Det finns betydande utmaningar som inte kan hanteras utan stöd, bland annat ekonomiskt stöd, från internationella partner som FN och EU. Det är uppenbart att de båda organisationerna har ett gott samarbete och kompletterar varandra i exempelvis Mali och Centralafrikanska republiken, där europeiska länder som bidrar med styrkor i allt högre grad deltar i FN-insatser samtidigt som GSFP-insatser inleds parallellt, allt detta till stöd för de afrikanska ansträngningarna att återupprätta fredliga förhållanden i dessa länder. EU är angeläget om att utarbeta en strukturerad ram för att stärka det trilaterala samarbetet i Afrika, med utgångspunkt i utbyte av erfarenheter som gjorts på fältet och de täta kontakter på politisk och teknisk nivå som redan förekommer mellan FN, Afrikanska unionen och EU. EU är också angeläget om att stödja en större kapacitet hos afrikanska länder och regionala organisationer att sätta in egna resurser när de befinner sig i en nödsituation. Vi kommer att sträva efter att tillhandahålla de afrikanska styrkornas utrustning och utbildning så att de kan användas för att bevara och trygga respekten för freden på hela den afrikanska kontinenten.

Nedrustning och icke-spridning

Spridningen av massförstörelsevapen och bärare till dessa utgör ett hot mot den globala säkerheten. Risken att massförstörelsevapen hamnar i händerna på icke-statliga aktörer och terroristgrupper gör det absolut nödvändigt att stödja FN:s insatser för att hindra att icke-statliga aktörer och terroristgrupper utvecklar, förvärvar, tillverkar, innehar och transporterar sådana vapen och deras bärare. EU kommer att arbeta för ett bättre genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 och aktivt att bidra till dess omfattande översyn som måste slutföras under 2016.

EU kommer att framhålla vikten av ett fullständigt genomförande av konventionen om kemiska vapen och dess universalisering och arbeta för att få ett slut på den oacceptabla användningen av kemiska vapen i Mellanöstern. EU kommer att främja ett fullständigt genomförande av konventionen om förbud mot utveckling, framställning och lagring av bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen samt om deras förstöring, dess universalisering och nationella genomförande och EU:s ståndpunkter i detta avseende, även inför den 8:e granskningskonferensen inom ramen för denna konvention 2016.

EU kommer att främja universaliseringen och genomförandet av fördraget om förhindrande av spridning av kärnvapen (NPT), som är en hörnsten i det globala systemet för förhindrande av spridning av kärnmaterial, en grundförutsättning för fortsatt kärnvapennedrustning i enlighet med artikel VI i NPT och en viktig faktor för den fortsatta utvecklingen av kärnenergens tillämpning för fredliga ändamål. EU anser även att fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar är av yttersta vikt för kärnvapennedrustningen och icke-spridningen och att dess ikraftträdande förblir högprioriterat för Europeiska unionen.

Vi bör göra vårt yttersta för att få nedrustningskonferensen och FN:s nedrustningskommission på rätt spår igen och bör i detta sammanhang vara öppna för eventuella nya initiativ som kräver konsensus. För Europeiska unionen är det alltså en klar prioritering att man omedelbart inleder och snabbt slutför förhandlingarna inom ramen för nedrustningskonferensen om ett fördrag om förbud mot framställning av klyvbart material för kärnvapen och andra kärnladdningar på grundval av dokument CD/1299 och mandatet i detta.

EU främjar universaliseringen och det fullständiga genomförandet av vapenhandelsfördraget och kommer att stödja genomförandet av resultatet av konventionsstaternas konferens. EU kommer även att stödja det FN-instrument som syftar till att förebygga, bekämpa och utrota avledning av och olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa.

EU betonar den roll som kvinnor spelar i diskussioner och beslut om nedrustning.

II. EN RÄTTVISARE OCH MÄNSKLIGARE VÄRLD

Migration och globala folkomflyttningar

Hanteringen av den största globala tvångsförflyttningskrisen sedan andra världskriget och de **ökande migrations- och flyktingströmmarna** kommer att kräva en konsekvent och samordnad insats från hela det internationella samfundet.

I sitt arbete för inrättande av en global och effektiv ram för samarbete kommer EU att ta fasta på de ramar som angetts av Förenta nationerna, inbegripet 2030-agendan och det kommande FN-toppmötet om hantering av stora flykting- och migrantströmmar. Denna ram bör vara grundad på delat ansvar och vara kapabel att hantera utmaningar vad gäller migration och tvångsförflyttning världen över samt understödjas av ett förnyat åtagande om internationell humanitär rätt.

EU kommer att främja utvecklingsinriktade strategier som erkänner den positiva effekt som planerade och väl förvaltade migrationsstrategier medför för såväl ursprungsländer som transitländer och värdländer. Det internationella samfundet bör hjälpa värdsamhällen och regeringar i värdländer att förbättra motståndskraften hos och den socioekonomiska integrationen av tvångsförflyttade personer samt införa och genomföra politik som bidrar till självständighet på en nationell nivå.

Vi kommer att arbeta med alla FN-partner för att intensifiera de internationella insatserna för att åtgärda de flerdimensionella underliggande orsakerna till den aktuella krisen avseende flyktingar och irreguljär migration och de omfattande tvångsförflyttningarna, människosmugglingen och människohandeln, i syfte att ta itu med de specifika utmaningar som kvinnor och barn ställs inför i samband med migrationsprocesser. Skyddet av offer och räddandet av liv bör vara hela det internationella samfundets främsta prioriteringar. Dessutom krävs kraftigare insatser för att förbättra kanalerna för laglig migration och säkerställa återtagandet av individer som inte är berättigade till asyl enligt internationell rätt.

Vi bör stärka kopplingen mellan humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd för att hantera migrations-, tvångsförflyttnings- och flyktingkrisen och samtidigt utöka givarbasen, uppbåda ytterligare bidrag från den privata sektorn och engagera oss för en effektivare användning av tillgängliga resurser.

Mänskliga rättigheter och internationell rätt

EU kommer att verka för att främja och skydda mänskliga rättigheter världen över på grundval av det nära partnerskapet mellan EU och FN om **mänskliga rättigheter**. Vi strävar efter att fortsätta att bygga allianser mellan regioner i syfte att främja våra tematiska människorättsprioriteringar och ta upp landsspecifika situationer som kräver FN:s uppmärksamhet. EU kommer att försöka komma fram till hur den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter ska kunna främjas i december 2016 i samband med uppmärksammandet av 50-årsdagen för dessa båda konventioner.

Vi kommer att ytterligare prioritera den avgörande roll som spelas av organisationer i det civila samhället och människorättsförsvare, inbegripet försvaret av utrymmet för det civila samhället och främjandet av icke-statliga organisationers deltagande i Förenta nationernas arbete, samt diskussionen om de möjliga åtgärder som krävs för att göra det möjligt för ursprungsbefolkningars företrädare och institutioner att delta i möten i relevanta FN-organ när frågor som påverkar dem behandlas. EU kommer även fortsättningsvis att fästa särskild uppmärksamhet vid alla jämställdhetsfrågor, inbegripet främjandet av kvinnors rättigheter, kvinnors egenmakt och jämställdhet mellan könen. EU står fast vid sitt engagemang för främjandet, skyddet och förverkligandet av alla mänskliga rättigheter, för det fullständiga och effektiva genomförandet av Pekingplattformen, handlingsprogrammet från den internationella befolknings- och utvecklingskonferensen och resultatet från konferenserna om översyn av dessa samt står mot denna bakgrund fast vid sitt engagemang för sexuell och reproduktiv hälsa och sexuella och reproduktiva rättigheter. EU kommer att verka för främjande och skydd av barnets rättigheter i hela världen. EU kommer att främja principerna om jämlikhet och icke-diskriminering och med bestämdhet motsätta sig all diskriminering, oberoende av skäl eller status, inklusive diskriminering på grundval av sexuell läggning och könsidentitet.

Mot bakgrund av den ökade utmaningen mot det globala regelverket för mänskliga rättigheter vid möten i människorättsrådet och FN:s generalförsamlings tredje utskott under senare tid är EU fast beslutet att förhålla sig alltmer uppmärksam och proaktivt vad gäller att behålla fokus på viktiga människorättsfrågor, försvara alla mänskliga rättigheters universalitet, odelbarhet och ömsesidiga samverkan samt säkerställa oberoendet för kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter vad gäller särskilda förfaranden för mänskliga rättigheter och oberoende för konventionsorganen.

EU kommer att fortsätta att arbeta för att säkerställa lösningar på migrations- och flyktingkrisen som är förenliga med de mänskliga rättigheterna. EU kommer även att fortsätta främja integreringen av mänskliga rättigheter i FN:s arbete samt lyhördheten och effektiviteten hos FN:s system (inbegripet initiativet Human Rights up Front) i samband med allvarliga människorättsliga kriser.

Mer uppmärksamhet bör ägnas åt det internationella skyddet av flyktingar, principen om "non-refoulement" och rätten till asyl, men även åt att tillgodose de särskilda behoven hos migranter i utsatta situationer som inte uppfyller kraven för att beviljas flyktingstatus. EU kommer att arbeta för att upprätthålla och stärka genomförandet av internationell rätt på detta område, inbegripet genom att uppmuntra alla länder att underteckna och ratificera 1951 års flyktingkonvention jämte 1967 års protokoll till denna konvention samt uppmuntra utvecklingen av befintlig icke-bindande lagstiftning och regionala mekanismer.

EU främjar rättsstatsprincipen på nationell och internationell nivå, internationell straffrätt och i synnerhet Internationella brottmålsdomstolen, tillgång till rättslig prövning, ansvariga och transparenta institutioner, beslutsfattande som är inkluderande och präglas av delaktighet samt korruptionsfria samhällen.

Förstärkning av det humanitära utrymmet

De humanitära insatserna har under flera år stått inför allvarliga utmaningar. Konflikterna har under senare tid kännetecknats av längre varaktighet, brutalitet och flagrant likgiltighet inför normer, inbegripet internationell humanitär rätt, aldrig tidigare skådade nivåer av lidande och tvångsförflyttning av befolkning internt såväl som över internationella gränser samt avsiktliga angrepp mot civil infrastruktur och biståndsarbetare och begränsningar av tillträdet för humanitär hjälp. Klimatförändringar och växande ekonomisk ojämlikhet har också bidragit till ökad utsatthet för vissa befolkningsgrupper och drivit människor från deras hem.

Systemet för internationellt bistånd behöver anpassas ytterligare för att kunna hantera de nuvarande utmaningarnas omfattning och art. Motåtgärderna måste bli mer verkningsfulla, med en effektivisering av arbetsmetoderna hos såväl givarsamfundet som hos ansvariga för humanitärt bistånd. Vi behöver säkerställa synergieffekter och överensstämmelse mellan humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete samt stabilisering och konfliktförebyggande redan innan någon kris har ägt rum för att bättre förutse, förbereda oss inför och bemöta kriser eller katastrofer i syfte att åtgärda humanitära behov och bygga motståndskraft. Det finns också ett behov av ytterligare koppling till och förstärkning av befintliga lokala kapaciteter och av att ompröva våra strategier för att på ett bättre och mer hållbart sätt tillgodose behoven hos drabbade befolkningar på såväl kort som lång sikt. Trots en aldrig skådad ökning av humanitär finansiering har behoven ökat i en ännu högre takt och det växande glappet däremellan måste bemötas.

Det första världstoppmötet om humanitära frågor hölls i maj 2016 för att ta upp denna situation och bemöta några av utmaningarna. EU upprepar bestämt sitt långvariga kollektiva och individuella åtagande om principstyrda och effektiva humanitära åtgärder, inbegripet stöd åt de huvudsakliga ansvarsområdena i generalsekreterarens rapport *One humanity: Shared Responsibility* och dess "agenda för mänskligheten". EU står fast vid sitt åtagande att bemöta och förebygga könsrelaterat våld i krissituationer. Det internationella samfundet måste bära sin del av ansvaret för att rädda liv, minska lidandet och bevara den mänskliga värdigheten.

Ett starkt ledarskap från FN:s sida bör säkerställa en inkluderande, öppen och effektiv uppföljning, inbegripet genom befintliga mellanstatliga processer i Ecosoc och vid det 71:a mötet i FN:s generalförsamling, men även genom styrelser i organ och med andra tillgängliga medel, i syfte att hjälpa till att omsätta de åtaganden som gjordes vid toppmötet i handling.

EU kommer att fortsätta att stödja FN:s ledande roll vad gäller samordning och leverans av internationellt humanitärt bistånd och fortsätta att förespråka respekt för de humanitära principerna, internationell humanitär rätt, människorättslagstiftning och flyktingrätt.

III. EN VARAKTIG AGENDA FÖR FÖRÄNDRING

Att komma överens om 2030-agendan, handlingsplanen från Addis Abeba och klimatavtalet från Paris var en möjlighet att forma vår framtid som bara dyker upp en gång per generation. Förra årets insats måste följas av beslutsamma åtgärder. Integrationen mellan strategierna för klimatförändringar, hållbar utveckling, humanitärt bistånd och fredsbyggande är för närvarande inte tillräcklig. Vi är beredda att delta på ett multilateralt plan för att ändra på detta och verka för en övergripande global agenda.

2030-agendan

Den universella, integrerade och odelbara **2030-agendan för hållbar utveckling**, inbegripet handlingsplanen från Addis Abeba, utgör en gemensam referenspunkt bland annat för alla FN:s medlemsstater och andra intressenter, från det civila samhället till näringslivet. Den kommer att vara en vägledning för åtgärder för hållbar utveckling under de följande 15 åren både för människor och vår planet samt för välbefinnande, fred och partnerskap. Vi har inget annat val än att göra 2030-agendan till en framgång både inom och utanför EU. Överenskommelser måste nu leda till verkliga förändringar i människors liv utan att någon utesluts.

Vi behöver ett holistiskt, integrerat och övergripande tillvägagångssätt från alla aktörer, i alla sektorer och på alla nivåer för att upprätthålla 2030-agendans universella, odelbara och integrerade karaktär. Övervakningen av genomförandet av 2030-agendan kommer att vara avgörande för att det ska lyckas. EU kommer att fortsätta att stödja utvecklingen av en enhetlig, effektiv och inkluderande uppföljnings- och översynsprocess i FN.

Man bör ta itu med drivkrafterna och grundorsakerna bakom irreguljär migration, tvångsförflyttning och andra former av riskfylld migration på ett systematiskt, övergripande och långsiktigt sätt och sträva efter ett tidigt och effektivt genomförande.

Den tredje FN-konferensen om bostäder och hållbar stadsutveckling (Habitat III) som ordnas i Quito i oktober 2016 kommer att vara en av de första FN-konferenserna sedan 2030-agendan och klimatavtalet från Paris antogs. Habitat III utgör en unik möjlighet att anta en ny global agenda för städer som främjar starka förbindelser och synergier mellan urbanisering, hållbar utveckling och klimatförändringar.

Klimatförändringar

Klimatförändringar hör till de mest komplexa och brådskande inrikes- och utrikespolitiska frågorna vi står inför i dag. Deras potentiellt destabiliserande verkan – inbegripet på migration, livsmedelstrygghet, tillförlitlig tillgång till resurser, vatten och energi, spridning av epidemiska sjukdomar och social och ekonomisk instabilitet – gör att de mångdubblar befintliga hot som förvärrar konfliktsituationer.

Parisavtalet från 2015 utgör hörnstenen för det framväxande globala systemet för hantering av klimatförändringar. Det utgör ett ambitiöst, balanserat, rättvist och rättsligt bindande avtal. Det är önskvärt att det ratificeras och träder i kraft tidigt så att alla länder och intressenter får rättslig säkerhet om att avtalet snabbt börjar fungera. Om vi ska behålla den positiva dynamiken från Paris krävs det uthålligt politiskt och diplomatiskt engagemang på global nivå som inbegriper icke-statliga aktörer såsom företag och lokala myndigheter, vilka spelar en allt större roll när det gäller att förbättra multilaterala åtgärders ändamålsenlighet.

Vi kommer att fortsätta att vara proaktiva vid de internationella klimatförhandlingarna inom ramen för UNFCCC för att säkerställa att avtalets ambition överförs till alla dess genomförandeaspekter, såsom detaljerade bestämmelser om öppenhet och ansvarighet, mekanismer för hållbar utveckling och teknikmekanismer.

EU har åtagit sig att trappa upp mobiliseringen av klimatfinansiering inom ramen för meningsfulla begränsningsåtgärder för att bidra till sin andel av de utvecklade ländernas mål att gemensamt mobilisera 100 miljarder US-dollar per år fram till 2020 från en mängd olika källor.

EU avser likaså att även i fortsättningen ha en ledande ställning i främjandet av multilaterala klimatåtgärder genom att främja ambitiösa resultat inom ramen för förhandlingarna i Internationella civila luftfartsorganisationen och Internationella sjöfartsorganisationen för att ta itu med växthusgasutsläpp, även inom ramen för förhandlingarna inom Montrealprotokollet.

Reform av FN och ökad effektivitet

Effektiv multilateralism förutsätter ett **effektivt FN** i dess centrum.

Genomförandet av 2030-agendan för hållbar utveckling, tillsammans med resultaten av FN:s översyner av fredsinsatser, den fredsbyggande strukturen och kvinnor, fred och säkerhet, erbjuder en unik möjlighet för institutionell förändring och bättre samarbete mellan FN:s olika pelare. När den nya generalsekreteraren tillträder är det dags att genomföra en övergripande FN-reform med en ny strategisk agenda för de kommande 15 åren.

Den integrerade karaktären hos 2030-agendan kräver att dess genomförande stöds av ett FN som intensifierar sina ansträngningar för att tillhandahålla integrerat och samordnat politiskt stöd (särskilt genom FN:s utvecklingssystem). Vi behöver ett utvecklingssystem inom FN som fungerar på ett mer integrerat sätt, med en stärkt samordning mellan olika organ samt med gemensamma politiska grupper, en gemensam programplanering, ett gemensamt genomförande av program och ett gemensamt enhetligt agerande ("Delivering as One"). Den nya övergripande politiska översyn som genomförs vart fjärde år kommer att vara mycket viktig i detta avseende och man bör sträva efter en genomgripande reform.

Man bör också arbeta för att generalförsamlingens kommittéer och andra FN-organ ska fungera effektivare. Vi har alla tillsammans en roll i att förbättra hela FN-systemets, inbegripet säkerhetsrådets, effektivitet, ändamålsenlighet, öppenhet, ansvarighet och representativitet.

Dessa reformer måste ta itu med nya utmaningar och möjligheter samt göra omprioriteringar inom systemet.

EU välkomnar alla förslag för att garantera att FN är ändamålsenligt och kan tillhandahålla flexibla, ändamålsenliga och effektiva lösningar på vår tids angelägna frågor.

Den nya generalsekreteraren bör prioritera hanteringen av dessa frågor i ett tidigt skede. Hon eller han bör ha en vision om att främja FN:s roll i enlighet med värdena och principerna i FN-stadgan, som EU fortsatt står fast vid. Generalsekreteraren bör uppfylla de högsta standarderna när det gäller kompetens, integritet, ändamålsenlighet och effektivitet.
